

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/35/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217012356
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kohutová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7217012356.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kohutovej a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Evžena Kelija, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. júna 2018, v trestnej veci obžalovaného H. W., pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Tr. zák., o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 21. 2. 2018, sp. zn. 4T/62/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný H. W. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby Okresného prokurátora Košice II, sp. zn. 4 Pv 35/2017 zo dňa 28. 7. 2017 pre skutok kvalifikovaný ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v O., v byte na A. E.. X, od presne nezisteného času dňa XX. XX. XXXX do 15.00 hod. nasledujúceho dňa bránil svojej družke poškodenej Y. X. v odchode z uvedeného bytu, keď jej povedal, že nepôjde nikam, dal jej facku na ľavé líce, kopol ju medzi prsia a dvakrát ju udrel päťou do brucha, pričom počas celej noci poškodenú X. strážil, aby z bytu neodišla,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry v zákonom stanovenej lehote.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že samosudkyňa v odôvodnení rozsudku uviedla, že výsluch svedkyne Y. X. v prípravnom konaní nebol vykonaný zákonným spôsobom. Na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať. V priebehu konania pred súdom nebol ani jeden z dôkazov získaných v prípravnom konaní potvrdený.

Svedkyňa P. sa o spáchaní trestného činu dozvedela len sprostredkovane, osobne nebola prítomná a závery, ku ktorým došla, vyvodzovala na základe subjektívneho vnímania situácie.

V prípravnom konaní sa nepodarilo vyprodukovať dôkazy, ktoré by tvorili súvislú reťaz, na základe ktorej by mohol súd jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že sa žalovaný skutok stal.

S vyššie uvedenými právnymi úvahami súdu sa prokurátor nestotožňuje, a to z uvedených dôvodov :

Svedkyňa - poškodená Y. X. vo svojom výsluchu z 24. 1. 2017, ako aj v zápisnici o trestnom oznámení zo dňa 17. 11. 2016 uviedla, že dňa 16. 12. 2016 asi o 19:00 hod. prišli spoločne s obvineným do bytu k jeho mame. Keď chcela ísť preč, povedal jej, že nikam nepôjde a začal ju biť. Najskôr jej dal facku

na ľavé líce, potom ju kopol medzi prsia a napokon ju dvakrát udrel päšťou do brucha. Stále jej hovoril, že má nejakého iného, že má chlapa v Nemecku, že tam sexujú. Obvinený bol celú noc hore, strážil ju, aby neutekla. V uvedenom byte boli do 15:00 hod dňa 17. 11. 2016, keď išli k jeho neteri a potom išli do X., kde prišli o 17:30 hod. Po príchode do detského domova v X., zavolala svedkyňa P. a spolu išli podať trestné oznámenie.

Je pravdou, že vo svojom ďalšom výsluchu z 11. 5. 2017 už svedkyňa - poškodená odmietla vypovedať.

Zápisnicu o trestnom oznámení, ako aj zápisnicu o jej prvotnom výsluchu je potrebné považovať podľa prokurátora za listinný dôkaz, ktorý je použiteľný v trestnom konaní.

Zo znaleckého posudku z odboru psychológie, ktorý spracovala PhDr. Q. S. vo vzťahu k poškodenej vyplýva, že pocity eliminácie prežitého strachu a stresu z obmedzovania jej osobnej slobody obvineným sú výrazne eliminované jej pocitom istoty a presnej predstavy, že práve inštitúcie na ochranu matky a detí jej pomôžu. Jej reprodukcia deja v čase znaleckého vyšetrovania je neskreslená, reálna, nie je u nej zdiagnostikovaný sklon ku skresľovaniu a dramatizovaniu udalostí. Aktuálne prežívané verbalizuje identicky a presne. Nemá sklon k subjektívnemu, ale objektívnemu podávaniu informácií a posudzovaniu predmetnej trestnej veci.

Vychádzajúc zo záverov uvedeného znaleckého posudku možno dospieť k jednoznačnému právnomu záveru, že skutočnosti uvedené v týchto listinných dôkazoch sa zakladajú na pravde, a teda potvrdzujú vinu obžalovaného.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že svedkyňa po vznesení obvinenia nepoprela spáchanie skutku, ale odmietla vypovedať.

Svedkyňa Mgr. W. P., pracovníčka Núdzového bývania v X. vypovedala, že dňa 15. 11. 2016 a 16. 11. 2016 sa nevedela poškodenej dovoliť. Nasledujúceho dňa jej poškodená X. telefonovala a povedala jej, že obvinený ju držal po tie dni čo mala vypnutý telefón. Keď poškodená prišla do centra, bola rozrušená a povedala jej, že obvinený ju nechcel pustiť z miesta, kde ju držal a že vraj jej zobral mobil alebo kartu.

Je pravdou, že svedkyňa P. je nepriamou svedkyňou vypovedajúcou o skutočnostiach, ktoré jej oznámila poškodená. Avšak jej tvrdenia korešpondujú s vyššie uvedenými listinnými dôkazmi.

Vzhľadom na vyššie uvedené má odvolateľ za to, že obžalovaný sa dopustil žalovaného trestného činu tak, ako je to uvedené v obžalobnom návrhu.

Preto navrhol, aby odvolací súd z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry nie je dôvodné.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre objasnenie veci a zákonné rozhodnutie.

Vzhľadom na uplatnené námietky prokurátorom v ním podanom odvolaní krajský súd považuje za potrebné uviesť nasledujúce skutočnosti.

V posudzovanej trestnej veci bolo začaté trestné stíhanie pre prečin porušovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. (správne zločin obmedzovania osobnej slobody) dňa 9. 1. 2017.

Následne dňa 6. 4. 2017 vyšetrovateľ PZ uznesením sp. zn. ČVS:ORP-2714/2-VYS-KE-2016 v spojení s uznesením zo dňa 12. 4. 2017 vzniesol podľa § 206 ods. 1 Tr. por. obžalovanému H. W. obvinenie pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák.

Obžalovaný H. W. tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní využil právo odoprieť vypovedať.

Svedkyňa Y. X. bola vypočutá dňa 24. 1. 2017, teda po začatí trestného stíhania vo veci.

V tejto súvislosti je potrebné ale uviesť, že potom, čo obžalovanému H. W. bolo vznesené obvinenie, pri výsluchu dňa 11. 5. 2017 po poučení podľa § 130 ods. 1, 2 Tr. por. svedkyňa Y. X. využila právo odoprieť vypovedať. Rovnako svedkyňa postupovala aj na hlavnom pojednávaní.

Vzhľadom na túto procesnú situáciu je nutné konštatovať, že dôkazný prostriedok - výpoveď svedkyne Y. X. zo dňa 24. 1. 2017 je nepoužiteľná v ďalšom konaní pred súdom, pretože svedkyňa po vznesení obvinenia obžalovanému H. W. sa ako jeho družka dostala do postavenia blízkej osoby k obžalovanému v zmysle § 130 ods. 1 Tr. por., a preto má právo odoprieť vypovedať.

V posudzovanej trestnej veci, vzhľadom na vzťah svedkyne Y. X. k obžalovanému H. W., prekážku možnosti čítania zápisnice o výsluchu svedkyne z 24. 1. 2017 predstavuje aj nedostatok poučenia podľa § 130 ods. 1 Tr. por. Poučenie svedka o práve odoprieť vypovedať podľa uvedeného ustanovenia sa totiž vzťahuje na reálnu procesnú situáciu, v ktorej je už konkrétny obvinený a vypočutý sa majúci svedok je k obvinenému v niektorom zo vzťahov predpokladaných ustanovením § 130 ods. 1 Tr. por.

Poučenie svedkyne Y. X. na čl. 27 predloženého trestného spisu podľa § 130 ods. 1 Tr. por. je preto len čisto formálne a nemôže mať účinky predpokladané Trestným poriadkom.

Odhliadnuc od skutočností uvedených vyššie v tomto rozhodnutí, je potrebné pre úplnosť poznamenať, že aj keď Trestný poriadok umožňuje vykonanie dôkazov výsluchom svedkov po začatí trestného stíhania ešte pred vznesením obvinenia konkrétnej osobe, je nutné vychádzať zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. Tpj 63/2009, prijatého dňa 7. decembra 2009, z ktorého vyplýva, že ak je výpoveď svedka jediným usvedčujúcim dôkazom alebo vo významnej miere rozhodujúcim dôkazom, o ktorých chce prokurátor ako nositeľ dôkazného bremena v konaní pred súdom oprieť obžalobu, je nevyhnutné takého svedka vypočuť až po vznesení obvinenia, alebo svedka vypočutého pred týmto úkonom opätovne vypočuť, a tak zachovať právo obvineného na obhajobu. Vzhľadom na vyššie popísanú procesnú situáciu ani tieto podmienky v procese dokazovania nemohli byť splnené.

Z výpovede svedkyne Mgr. W. P. vyplýva, že sa dozvedela o skutku, ktorý je predmetom posudzovania v tejto trestnej veci len z rozprávania svedkyne Y. X.. Podľa jej vyjadrenia ju mal obžalovaný H. W. zadržiavať v nejakom byte, bližšie okolnosti však neuviedla. Uvedené vyjadrenie je veľmi všeobecné a nekonkrétne, pretože z neho nie je možné zistiť konkrétny spôsob zadržiavania Y. X. v bližšie nekonkretizovanom byte obžalovaným H. W.. Z výpovede svedkyne Mgr. W. P. nie je zrejmé ani konanie obžalovaného H. W., ktorým mal brániť svojej družke v odchode z uvedeného bytu. Svedkyňa potvrdila len to, že obžalovaný mal Y. X. zobrať kartu z mobilného telefónu, a preto ho mala nedostupný, keď sa ju pokúšala telefonicky kontaktovať.

Pri hodnotení svedeckej výpovede Mgr. W. P. treba ale uviesť, že uvedený dôkaz má povahu odvodeného, sprostredkovaného a nepriameho dôkazu. Zároveň je nevyhnutné poznamenať, že jeden nepriamy dôkaz nestačí na preukázanie dokazovanej skutočnosti. Dôkaznú silu má len v spojení s inými dôkazmi. Nepriame dôkazy musia tvoriť logickú a ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov. Sústava nepriamych dôkazov musí byť vzájomne na seba nadväzujúca a uzavretá, a zároveň musí zhodne a spoľahlivo preukazovať skutočnosti, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich je možno vyvodiť len jediný záver, a súčasne musia vylučovať možnosť iného záveru.

V posudzovanej trestnej veci takáto sústava nepriamych dôkazov neexistuje. Uvedený záver vyplýva zo zistenia, že ďalší svedkovia, a to H.D. W. a H. W. vo svojich výpovediach neuviedli podstatné skutočnosti majúce význam pre ustálenie skutku v danej trestnej veci.

Keďže výpoveď svedkyne Y. X. zo dňa 24. 1. 2017 je nepoužiteľná v konaní pred súdom, potom ani znalecký posudok znalkyne PhDr. Q. S., PhD. z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí, dospelých a sexuality, ktorým dáva odpoveď na otázky týkajúce sa osobnosti poškodenej Y. X. neprispel k objasneniu stíhaného skutku.

S prihliadnutím na uvedené odvolací súd už len dodáva, že výsledky vykonaného dokazovania pred súdom, vzhľadom na skutočnosti uvedené v tomto rozhodnutí, nevyzneli tak, aby odvolací súd mohol vyvodiť jednoznačný, bezpečný a nespochybniteľný záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, a preto správne a zákonne okresný súd obžalovaného H. W. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora, keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Tieto skutočnosti odôvodňujú záver uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.